

1950 yılın da ilk kez çok partili seçim yapıldı ve ilk kez seçime giren Demokrat parti halkın büyük bölümünün tercihini alarak hükümet kurma yetkisini aldı.

Milli şef olarak adlandırılan İsmet İnönü büyük bir olgunlukla hükümeti Adnan Menderes önderliğinde ki Demokrat partiye devretti.

Aradan yıllar geçti ve darbeler ülkesi olma özelliğini taşıyan Türkiye Cumhuriyetin de 1980 darbesi yaşandı. Darbeden sonra 1983 yılında yapılan ilk seçimleri diğer partilerin yasaklı olmasından dolayı yeni kurulan ve ilk kez seçime katılan Turgut Özal önderliğinde ki Anavatan Partisi seçimi kazandı.

Tıpkı geçmişte ilk kez seçime girip kazanan Demokrat parti gibi.

Yine aradan yıllar geçti, Anavatan partisinden sonra farklı siyasi partiler çeşitli ortaklıklarla hükümetler kurdular. Kurulan bu hükümetler seçimi kaybettiklerin de büyük bir olgunlukla yeni hükümete görevlerini devir etti. Hatta arada yapılan yerel seçimler de yani 1994 yılın da Nurettin Sözen İstanbul belediye başkanlığı seçimini kazanan rakibi Recep Tayyip Erdoğan'agörevini törenle teslim etti.

Bütün bu yazdıklarımı yaşı tutanlar veya Türk siyaseti ile yakından ilgilenenler hatırlayacaklardır.

2002 yılına kadar kör total yürüyen demokrasimiz nasıl oldu da bu tarihten sonra yürüyemez hale geldi.

2002 yılın da yapılan seçimler de, tıpkı 1950 de kurulan Demokrat parti ve 1983 de kurulan Anavatan Partisi gibi, 2002 yılında kurulan ve ilk kez seçime giren ve hiçbir alt yapısı olmamasına rağmen AKP, Recep Tayyip Erdoğan liderliğinde seçim kazanarak hükümeti kurma yetkisini aldı.

O tarihten sonra hiçbir şey olmadıysa bile mutlaka bir şeyler olmuştur dönemi başladı.

1950 yılından beri yüzlerce seçim yapan bu ülke, seçim konusunda tecrübeli olması gerekirken hatta bu tecrübesini diğer ülkelerle paylaşması beklenirken, nasıl olurda son yıllar da hep şaibeli seçimler yapar hale geldi. En az batı demokrasisi tarihi kadar geçmişi olan bir ülkenin her seçimi sürekli neden tartışılır oldu?

2019 de yapılan yerel seçimler de İstanbul çok konuşulmuştu. Mart ayında yapılan ilk seçimde fark 13.000 oy çıktıktan sonra seçim sonucunu hazmedemeyen Cumhurbaşkanı yaptığı açıklamada Türk milletinin gözüne baka baka ” **öyle 13.000 oy farkla seçim kazandım diyemezsiniz** ” cümlesine hepimiz şahit olmuştuk.

1950 de kör total başlayan demokrasimiz, 2019 yılın da cumhurbaşkanının bu sözü karşısında kötürüm olmuş ve artık yürüyemez hale gelmişti.

1994 de İstanbul’u ve 2002 Yılın da Türkiye’yi törenle teslim alan Recep Tayyip Erdoğan nedense ülke yönetimini bir türlü bırakmak ve teslim etmek istemiyor. Neden?

Demokrasi bir amaç mı? Yoksa araç mı? Diye siyasete başlayan Erdoğan’ın yaptığı seçimler neden hep tartışılıyor bilinmez.

Bizi kimse bölemez diye meydanlarda nara atanlar var ya onlara sormak isterim.

Bir ülkenin bölünmesi sadece harita üzerinde coğrafik olarak olmaz. Bir ülkenin bölünmesi insanlar arasında ayrıştırma ile olur.Şununbilinmenizi isterim ki biz ülke olarakbölünmeyi maalesef başardık.

Bu ülkedebirbirlerini anlamayan, birbirlerinden nefret eden ve birbirlerine hain diyen tam 85 milyon insan bir arada yaşıyor. Bunlara 10-15 milyon arası mülteci de eklersek tam 100 milyona yakın insan artık birbirlerine düşman gözüyle bakıyor. Bu manzara nedir? Bölünme değil midir?

Nasıl başardınız bu bölünmeyi bilmiyoruz. Devlet'te adaleti sağlayamazsanız geleceğiniz son bölünmektir, parçalanmaktır.

Demokrasi şöleni ile aldığınız bu ülkeyi, birbirlerinden nefret eden insanlar topluluğu haline getirerek kocaman bir **tımarhaneye** çevirdiniz.

Tebrik ederiz.